

Ügyszám: NAIH/2016/2516/2/J
Ügyintéző: dr. Tóth Fruzsina

dr. Bodzási Balázs úr részére
helyettes államtitkár

Igazságügyi Minisztérium

balazs.bodzasi@im.gov.hu

Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr!

A hitelbiztosítéki nyilvántartásról és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény véleményezésre megküldött tervezetét a személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága szempontjából megvizsgáltam és arra az alábbi észrevételeket teszem.

A tervezet 35. § (1) bekezdés f) pontja alapján *„ha a regisztrálni kívánó személy belföldi természetes személy, a regisztráció során meg kell adnia, ha azzal rendelkezik, a személyazonosító jelét (személyi számát).”*

Az idézett szabállyal kapcsolatban indokolt emlékeztetni arra, hogy az Alkotmánybíróság 15/1991. (IV. 13.) számú AB határozata értelmében az osztott információs rendszerek követelményére tekintettel a természetes személyek azonosításának módja alkotmányos jelentőséggel bír. Az Alkotmánybíróság ebben a határozatában kimondta, hogy *„A korlátozás nélkül használható, általános és egységes személyazonosító kód (azaz a minden állampolgárnak és országlakosnak ugyanazon elv szerint kiosztott személyi szám) alkotmányellenes.”* A hivatkozott AB határozat a személyi szám használatának súlyos alkotmányellenessége miatt azonnali hatállyal megsemmisítette azt a rendelkezést, amely kötelezővé tette a személyi szám használatát a hivatalos iratban, nyilvántartásban, az igazgatási és igazságszolgáltatási eljárás során, illetve amely elrendelte a személyi szám bejegyzését a személyi igazolványba.

A személyi szám helyébe lépő azonosítási módokat és az azonosító kódok használatát jelenleg a az 1996. évi XX. törvény (Szaztv.) állapítja meg. Ennek értelmében személyazonosító jel (személyi szám) nem létezik. A Szaztv. 4. § (1) bekezdése szerint *„a polgárt
a) természetes személyazonosító adataival,*

b) a természetes személyazonosító adatokból kiválasztott, az adatkezelés célja szerint szükséges és megfelelő mértékű adattal vagy

c) törvényben meghatározott esetben családi és utónevével, valamint az e törvényben meghatározott azonosító kóddal

(a továbbiakban együtt: azonosítási módok) kell azonosítani.”

A Szaztv. 5. § (2) bekezdése alapján az azonosító kód személyes adat, ezért azt kezelni és továbbítani csak törvényben meghatározott szabályok szerint lehet. A Szaztv. szerinti azonosító kód az adóazonosító jel, Társadalombiztosítási Azonosító Jel, illetve a személyi azonosító. A Szaztv. teljes körűen felsorolja, hogy mely szervek, milyen célból jogosultak a szakazonosító kódok kezelésére.

A fentiekre tekintettel javaslom a tervezetből elhagyni a személyazonosító jelre (személyi számra) való utalást.

A nyilvántartás, valamint az ahhoz tartozó adattovábbítási nyilvántartás adataiba betekintésre jogosultak körének meghatározásakor javaslom figyelembe venni az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 71. §-ában foglaltakat.

Budapest, 2016. április „ 11 .”

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
egyetemi tanár